

ZASTĘPY ASEKURACYJNE

RIT

JRG 5 WARSZAWA

2025 r.

SPIS TREŚCI

METODY EWAKUACJI

1. STRAŻAK SPRAWNY Z KOŃCZĄCYM SIĘ POWIETRZEM	3
2. EWAKUACJA PO PŁASKIM.....	5
3. EWAKUACJA NA TAŚMACH	8
4. EWAKUACJA NA TAŚMACH Z TORBĄ.....	11
5. EWAKUACJA Z DRABINĄ.....	14
6. EWAKUACJA Z PIWNICY.....	19
7. EWAKUACJA Z OTWORU	24

WIEDZA

8. KDR I DOWÓDCA RIT.....	30
9. SPRZĘT RIT.....	34
10. TORBA RIT.....	44
11. CZYNNOŚCI PO DOTARCIU DO POSZKODOWANEGO.....	45
12. WYMIANA ŹRÓDŁA POWIETRZA	46

METODY EWAKUACJI

1. STRAŻAK SPRAWNY Z KOŃCZĄCYM SIĘ POWIETRZEM

Proste założenie, ale wydaje się najbardziej prawdopodobne. Rota działa w zadymieniu, po czym orientuje się, że nie starczy jej powietrza na wyjście. Może to być też zgubienie się bądź dezorientacja.

Zdjęcie: Wyjście z uszkodzonym po linie, trzymając się za ramiona

Kolejność działań:

1. Strażak stwierdza, że ma za mało powietrza/gubi się.
2. Uruchamia procedurę RATUNEK.
3. KDR wprowadza RIT.
4. RIT z linką dociera do uszkodzonego. Ratownik przytwierdza linkę i ją zostawia.

5. RIT rozpoznaje sytuację na miejscu¹. Decyzja o ewentualnej wymianie powietrza i sposobie ewakuacji.
6. Poszkodowany zostaje w zużytym aparacie, jedynie podpina mu się źródło powietrza z torby RIT.
7. Jeden ze strażaków RIT niesie torbę przy poszkodowanym. Swobodę zapewnia długi przewód.
8. Wychodząc po linie, strażacy RIT biorą między siebie poszkodowanego i drugiego strażaka z rotty.

W przypadku dwóch strażaków, którym kończy się powietrze, wchodzi cały zastęp RIT zaopatrzony w dwa źródła powietrza – dwie torby RIT. Można też wykorzystać zwykły aparat.

Zdjęcie: Przytwierdzenie linki i zostawienie jej²

¹ Rozdział 11 – Czynności po dotarciu do poszkodowanego (stan powietrza etc.)

² Mocowanie torby z linką do uda i układ koralików w rozdziale 9. „Sprzęt”. Jeśli nie ma dobrego miejsca do szybkiego przytwierdzenia linki można położyć ją na ziemi.

2. EWAKUACJA PO PŁASKIM

Ta metoda sprawdza się przy płaskiej powierzchni, gdy nie ma żadnych przeszkód i strażacy nie ślizgają się. Jeśli wiadomo, że droga ewakuacji jest nieodpowiednia lub w trakcie ewakuacji występują jakiegokolwiek trudności z ciągnięciem, można od razu przejść do metody z taśmami (rozdział 3.).

Na początku „Czynności po dotarciu do poszkodowanego”³. Po decyzji dowódcy RIT o szybkiej ewakuacji strażacy RIT przepinają pas biodrowy oraz ściągają szelki. Następnie pozostaje złapanie za szelki aparatu i ciągnięcie w stronę wyjścia. Dowódca RIT idzie z torbą⁴ i kamerą termowizyjną przed rotą RIT, torując drogę. Można do tej metody dodać hooligana włożonego pod szelki i ciągnąć za niego. Możliwy jest także wariant ze złapaniem szelek za taśmy.

Zdjęcie: Szybka ewakuacja za szelki aparatu

³ Rozdział 11.

⁴ Pozostaje do decyzji dowódcy RIT, czy zabiera torbę RIT lub sprzęt burzący ze sobą.

Zdjęcie: Szybka ewakuacja z taśmą

Zdjęcie: Wariant z hooliganem

2.1 Podpięcie torby

W przypadku konieczności wymiany źródła powietrza, torbę RIT mocuje się w sposób widoczny na zdjęciu. Torbę kładzie się między nogami poszkodowanego, natomiast pasek z karabinkiem odpina się z dalszej części torby (przy dysku), ciągnie się pod ramieniem poszkodowanego, następnie nad aparatem i wraca do torby pod drugim ramieniem.

Zdjęcie: Podpięcie torby dookoła poszkodowanego

Przy podpiętej torbie bez problemu można przejść do ewakuacji na taśmach.

3. EWAKUACJA NA TAŚMACH

Sposób ten jest odpowiedni do ewakuacji po płaskim oraz po schodach. Należy pamiętać zawsze o przepięciu pasa biodrowego i ściągnięciu szelek przed ewakuacją. Taśmy omówione są w podrozdziale 9.2 „Taśmy”.

Zdjęcie: Szybka ewakuacja po schodach bez wymiany źródła powietrza

Do podjęcia poszkodowanego potrzeba dwóch strażaków. Pierwszy podpiną poszkodowanego od strony głowy, drugi od strony nóg. Wygodniej wychodzi, gdy wyższy jest od strony głowy. Warto prostować się niosąc poszkodowanego.⁵ Największy ciężar spoczywa na strażaku wnoszącym od strony głowy – tę rolę powinien przejąć strażak o lepszej kondycji. Dowódca RIT idzie przodem z kamerą termowizyjną po linie, torując drogę.

⁵ Po pierwsze, nie obciąża się wtedy tak mocno pleców. Po drugie, poszkodowany naciągany jest wyżej, co zmniejsza ryzyko zahaczenia aparatem/zaworem o schody.

3.1 Głowa

Zdjęcie: Zapięcie poszkodowanego pod szelkami aparatu

Od strony głowy strażak RIT używa taśmy zarzuconej z tyłu na swój aparat. Przeplata ją poszkodowanemu pod szelkami aparatu.

Zdjęcie: Zapięcie taśmy karabinkiem pod szelkami

3.2 Nogi

Strażak RIT od strony nóg ma zarzuconą taśmę na swój aparat tak samo, jak ten przy głowie. Klęka i wkłada podkulone nogi poszkodowanego między swoje. Następnie pod kolanami poszkodowanego zapina taśmę. Należy zwrócić uwagę, by taśma układała się na zgięciu kolan poszkodowanego.

Zdjęcie: Zarzucenie taśmy na swój aparat od strony nóg poszkodowanego.

4. EWAKUACJA NA TAŚMACH Z TORBĄ

Zdjęcie: Ewakuacja na taśmach z torbą

Torbę przymocowuje się, jak przy szybkiej ewakuacji po płaskim. Następnie strażak od głowy zapina taśmę za szelki aparatu, natomiast ratownik od nóg zarzuca zgięte nogi poszkodowanego na torbę i zapina taśmę pod kolanami. Ponadto strażak przy głowie zawsze idzie z przodu: ewakuując w dół – pierwszy schodzi po schodach, ewakuując w górę – pierwszy wchodzi po schodach, by torba RIT nie haczyła o podłogę przy poruszaniu się.

Zdjęcie: Podpięcie torby dookoła poszkodowanego

Zdjęcie: Zapięcie taśmy pod kolanami

Zdjęcie: Sposób podpięcia strażaka RIT od strony nóg (zamiennie można użyć taśmy 160/180 lub Rhinovac V2)

Zdjęcie: Torba między nogami strażaka RIT przy wchodzeniu po schodach

5. EWAKUACJA Z DRABINĄ

Przed zastosowaniem tej metody należy mieć rozpoznane drogi ewakuacji w budynku – na ile sprawniejsza będzie ewakuacja bez drabiny. Można też wysłać jedną rotę klatką schodową, a metodę z drabiną zastosować przy pomocy strażaków spoza RIT.⁶ Metoda ta nie wymaga specjalistycznego sprzętu wysokościowego, jednak powinna być używana tylko, jeśli istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego oraz warunki sprzętowe i czasowe tego wymagają.

Przy sprawnym poszkodowanym wystarczy podstawić drabinę pod parapet, by strażacy mogli sami się ewakuować. Przy niesprawnym należy wprowadzić rotę RIT do środka.

Zdjęcie: Ewakuacja w kołysce z drabiny

⁶ Na przykład jedna rota RIT wprowadzona klatką schodową, druga rota wchodzi po drabinie na piętro, dowódca RIT kontroluje sprawianie drabiny ze strażakami spoza RIT na zewnątrz i montuje układ.

Wykonanie

1. Strażacy opierają drabinę na parapecie okna.
2. Dwóch strażaków RIT wchodzi do środka i zapina poszkodowanego w kołyskę (skrzyżowana taśma między plecami a aparatem + złapanie taśmą nóg pod kolanami – obie taśmy wpięte do karabinka⁷). Przy okazji rota kieruje poszkodowanego aparatem do okna.
3. W tym czasie strażacy na zewnątrz opierają drabinę na elewacji nad oknem.
4. Po tym na drabinę wchodzi strażak i montuje układ z linką ratowniczą, z jednej strony bocznicą wykorzystując karabinek linki, z drugiej taśmę z karabinkiem (zdjęcie poniżej). Po tym strażak RIT opuszcza linkę do okna.
5. Strażak RIT przy poszkodowanym podcina linkę ratowniczą do karabinka przy kołysce. Następnie daje sygnał strażakom z dołu, że mogą wyciągać poszkodowanego.
6. Ważne, by strażak na dole stał pionowo pod drabiną, żeby nie odchyłał jej środka ciężkości. Równocześnie rota RIT pomaga podciągać ewakuowanego do góry do momentu przełożenia go przez parapet. Dalej strażacy z dołu opuszczają poszkodowanego.
7. Po zajęciu się poszkodowanym drabinę opuszcza się z powrotem na parapet, by rota RIT mogła zejść na dół.

⁷ Istotne, by użyć tutaj taśm zszywanych, nie 160/180, ponieważ zszywane są bardziej wytrzymałe.

Zdjęcie: Zapięcie poszkodowanego w kołysce z taśm

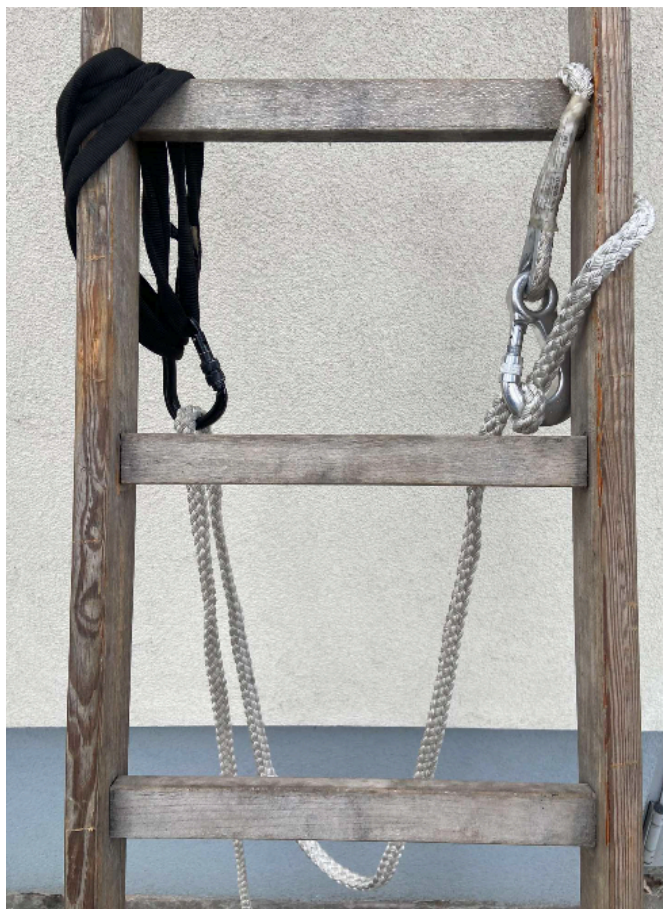

Zdjęcie: Sposób przeplecenia taśmy pod aparatem poszkodowanego

Taśmę można skrzyżować w rękach i następnie przełożyć pod aparatem, uważając na to, by pozostała prawidłowo skręcona lub skrzyżować ją dopiero przy przekładaniu między poszkodowanym a aparatem.

Zdjęcie: Torba z zestawem do ewakuacji z drabiny

Zdjęcie: Zapięcie linki na drabinie

Gdy rozpoznanie na miejscu akcji wykaże, że ta metoda może mieć zastosowanie, należy przygotować na polu sprzętowym zestaw: drabina wysuwana, linka ratownicza + taśma z karabinkiem. Szczegóły w podrozdziale: 9.1 „Pole sprzętowe”.

Jeśli chodzi o postępowanie przy dwóch strażakach w oknie, to w zależności od stanu drugiego strażaka:

- jeśli kończy mu się powietrze – wypuścić go od razu po parapecie, gdy wejdzie rota RIT
- jeśli ma zapas powietrza – może zejść na koniec z rotą RIT
- Jeśli jest dwóch niesprawnych, to po kolei opuszcza się obu.

W torbie sprzętowej znajduje się linka przeznaczona tylko do założenia z drabiną, nie jest to linka ratownicza zużyta w działaniach ratowniczych.⁸ Można też użyć liny wysokościowej, jednak przy bezprzrządowym opuszczaniu, które jest wymuszone presją czasu, łatwiej kontrolować linkę ratowniczą ze względu na jej grubość.

Przy ćwiczeniach należy zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo – odpowiednia asekuracja, ćwiczenia na manekinie. Dodatkowo warto systematycznie ćwiczyć rozkładanie drabiny wysuwanej, by ten element przebiegał sprawnie.

⁸ Wytrzymałość linki ratowniczej na zerwanie to min. 1,5 t.

6. EWAKUACJA Z PIWNICY

6.1 Wejście do piwnicy

Przy wejściu roty RIT przez okno należy mieć wcześniej względnie rozpoznaną wysokość piwnicy, by nie wpaść do głębokiego pomieszczenia. Strażacy RIT mogą wejść przy pomocy drabiny nasadkowej lub wpiąć linkę ratowniczą w swój karabinek w klatce piersiowej i być asekurowanym schodząc.

6.2 Warianty ewakuacji

6.2.1 Duży otwór (ok. 40 cm wysokości i większe) – wariant szybszy, bardziej siłowy.

Zdjęcie: Ewakuacja z dużego okna

Wykonanie

1. Rota RIT wchodzi do środka.
2. Zapina poszkodowanego w kołyskę, jak w ewakuacji z drabiny (taśma pod nogami + skrzyżowana taśma między aparatem a plecami). Taśmy podpina się do linki ratowniczej.⁹
3. W tym momencie strażacy RIT dają sygnał strażakom na zewnątrz, że można wyciągać linkę. Jednocześnie sami pomagają podnosić poszkodowanego, starając się ukierunkować go do otworu (na wysokości okna należy wyciągnąć poszkodowanego nieco bokiem, najpierw głową).
4. Ważne, żeby na zewnątrz było kilku strażaków, żeby sprawnie wyciągać poszkodowanego.

Zdjęcie: Sposób przeplecenia taśmy pod aparatem poszkodowanego

⁹ Taśmy można wcześniej spiąć swoim karabinkiem i tylko pod to podpiąć karabinek z linki ratowniczej.

6.2.2 Mały otwór (częste w budynkach małe okno piwniczne, gdzie poszkodowany leżący na wznak w aparacie może się nie zmieścić).

Zdjęcie: Wyciągnięcie poszkodowanego przy małym oknie

Wykonanie

1. Rota RIT wchodzi do środka.
2. Ściąga aparat z poszkodowanego, kładzie strażaka na brzuchu i przeplata pod klatką piersiową taśmę.
3. Na jego plecach kładzie deskę i przez otwory w desce przeplata taśmę na krawiat i robi węzeł.¹⁰
4. Pod uzyskaną pętlę strażak RIT podcina linkę ratowniczą.
5. Następnie daje sygnał na zewnątrz do ciągnięcia linki i asekuje poszkodowanego. W tym samym czasie drugi strażak RIT pilnuje, by zdjęty z poszkodowanego aparat znajdował się niedaleko jego głowy, ponieważ wciąż jest do niego podpięty.

¹⁰ Na takiej wysokości, by hełm po obróceniu leżał na desce. Węzeł jest po to, by nie ścisnąć poszkodowanego przy wyciąganiu za linkę.

6. Gdy poszkodowany będzie już pionowo przylegał deską do ściany strażak RIT podaje na górę przez otwór aparat ewakuowanego strażaka.
7. Gdy aparat jest na zewnątrz, strażacy na górze ciągną za linkę. Gdy deska jest na wysokości okna strażacy RIT poziomują deskę ortopedyczną od dołu, ułatwiając w ten sposób ewakuację.
8. Rota RIT wychodzi z pomieszczenia.

Zdjęcie: Zdjęcie aparatu, przeplecenie taśmy pod pachami

Zdjęcie: Krawat z węzłem na desce ortopedycznej, zaczepienie pętli o karabinek linki ratowniczej

Zdjęcie: Podanie aparatu na górę przy spionowanym poszkodowanym

Zdjęcie: Podnoszenie strażaka, równoczesne ciągnięcie strażaków z góry

7. EWAKUACJA Z OTWORU

Sposób ten wymaga wcześniejszego rozpoznania, czy możliwe jest dotarcie do poszkodowanego w inny sposób. Ponadto trzeba zwrócić szczególną uwagę na stabilność stropu. Można tę metodę wykorzystać również przy wyciąganiu po ścianie. Wtedy ratownicy stoją z jednej strony, unosząc poszkodowanego po ścianie.

Przy tym sposobie należy użyć odcinka wężowego – nie ma znaczenia, czy nawodnionego, czy nie – zatem na polu sprzętowym zawsze znajduje się wąż i otrzymując informację o zarwanym stropie czy poszkodowanym, który spadł do dziury/kanalu rota RIT zabiera odcinek ze sobą.

Metodę tę trzeba mieć dobrze przećwiczoną, stosować ją jedynie, gdy istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego oraz kiedy w danych warunkach nie są dostępne bezpieczniejsze sposoby ewakuacji. Należy położyć nacisk na komunikację ratowników RIT, by przy wyciąganiu poszkodowanego nie przechylić się w jedną stronę, przeciągając tym samym ratownika po drugiej stronie do otworu. Przy ćwiczeniach trzeba zwrócić uwagę na odpowiednie zabezpieczenia – asekuracja, manekin.

7.1 Opuszczenie ratownika RIT

Aby przygotować poszkodowanego do ewakuacji, należy najpierw opuścić strażaka RIT. Można to zrobić dwójako. Pierwszy sposób to przytwierdzenie odcinka do taśmy związanej wokół klatki piersiowej opuszczanego ratownika. Drugi sposób to opuszczenie ratownika, jak w ewakuacji poszkodowanego sprawnego (patrz punkt 7.2 „Poszkodowany sprawny”).

Zdjęcie: Opuszczenie ratownika RIT za taśmę z dwóch stron

Zdjęcie: Opuszczenie ratownika RIT za taśmę po ścianie

7.2 Poszkodowany sprawny

Po opuszczeniu ratownika RIT i rozpoznaniu sytuacji, ten instruuje poszkodowanego, jak ułożyć się na odcinku. Jedna noga z przodu utrzymuje równowagę, druga zgięta piszczelą/stawem skokowym na odcinku.

Zdjęcie: Pozycja sprawnego poszkodowanego – na piszczelu/stawie skokowym

Jeśli poszkodowany ma problem z usytuowaniem na wężu, można podpiąć odcinek pod taśmę związaną na krawat. Jest to też alternatywny sposób wyciągnięcia niesprawnego poszkodowanego.

Zdjęcie: Odcinek zapięty o taśmę na krawat i karabinek

7.3 Poszkodowany niesprawny

Wykonanie

Usadzenie poszkodowanego. Przeciągnięcie odcinka pod noszakiem/zaworem.¹¹ Dalej przymocowanie odcinka, poprzez ściągnięcie taśmy dookoła poszkodowanego pod ramionami (węzeł lub ściągacz w taśmie Rhinoevac V2). Następnie wywiniecie rąk do tyłu za odcinek.

Zdjęcie: Odcinek pociągnięty pod stelażem i ciasno przy butli

¹¹ Gdy wąż jest pod butlą, można poprosić rotę na górze o naciągnięcie odcinka, by układał się wzdłuż butli.

Zdjęcie: Po ciasnym podpięciu odcinka taśmą wywiniecie za niego ręk

Zdjęcie: Poszkodowany z przodu

Zdjęcie: Poszkodowany z tyłu

WIEDZA

8. KDR I DOWÓDCA RIT

8.1 Działania KDR-a¹² i RIT-u po uruchomieniu procedury RATUNEK

1. RIT nasłuchuje kanałów ratowniczo-gaśniczych.
2. Następuje wezwanie RATUNEK lub utracenie kontaktu z rotą.
3. KDR potwierdza wezwanie przez powtórzenie, dopytuje o informacje.¹³¹⁴
4. KDR wprowadza RIT. RIT przygotowuje się do wejścia.
5. KDR zarządza ciszę na dotychczasowym kanale, zwraca się do SKKM o przydzielenie dodatkowego KRG do dalszego prowadzenia akcji. Na dotychczasowym kanale zostaje KDR¹⁵, RIT oraz poszkodowany.¹⁶
6. KDR zapewnia dodatkowe rotę asekuracyjną do podmiany strażaków RIT.
7. Po odwołaniu wezwania KDR przelicza wszystkich uczestników.

8.2 Rozpoznanie dowódcy RIT

Po dojeździe na miejsce zdarzenia zastęp zakłada pokrowce RIT. Następnie dowódca RIT przekazuje wstępne instrukcje drugiej rotie i kierowcy co do pola sprzętowego. Gdzie je rozstawić¹⁷ oraz co na nim położyć. Następnie dowódca RIT z pierwszą rotą udają się do KDR-a. Dopytują o:

- prowadzone działania

¹² Lub dowódcy danego odcinka bojowego.

¹³ Jeśli KDR nie zachowa się, jak należy, dowódca RIT może wspomóc KDR-a przez przyjęcie RATUNKU, zebranie informacji oraz przekazanie KDR-owi potrzeby zorganizowania dodatkowych sił asekuracyjnych oraz przydzielenia nowego kanału.

¹⁴ KDR może przekierować pracujące w pobliżu rotę do odnalezienia poszkodowanych, zanim dotrze do nich RIT.

¹⁵ Lub wyznaczona przez niego osoba.

¹⁶ Ewentualnie rotę pracującą będącą w pobliżu poszkodowanego, które zostaną skierowane do pomocy na mocy decyzji KDR-a.

¹⁷ W zależności od prowadzonych działań, by móc natychmiast zareagować, jednak bez przeszkadzania przy oczekiwaniu.

- ilu strażaków działa w środku, jakie mają kryptonimy
- gdzie pracują
- na jakich kanałach prowadzone są działania¹⁸
- wejścia do obiektu
- inne ważne informacje.

Następnie Dowódca RIT z pierwszą rotą udaje się na rozpoznanie. Zwracają uwagę na:

- powierzchnię obiektu
- kondygnacje (piwnica, piętra, poddasze)
- wejścia do obiektu (drzwi, bramy – na tej podstawie specyfika obiektu)
- klatki schodowe (najprawdopodobniej tam RIT będzie się poruszać)
- okna (w tym kraty)
- możliwość wykorzystania drabin (wysuwanych, nasadkowych, istniejących na obiekcie, dojazd dla mechanicznych)
- konstrukcję budynku (np. możliwe przecięcie blaszanej konstrukcji)
- media (prąd, gaz, linie przesyłowe).

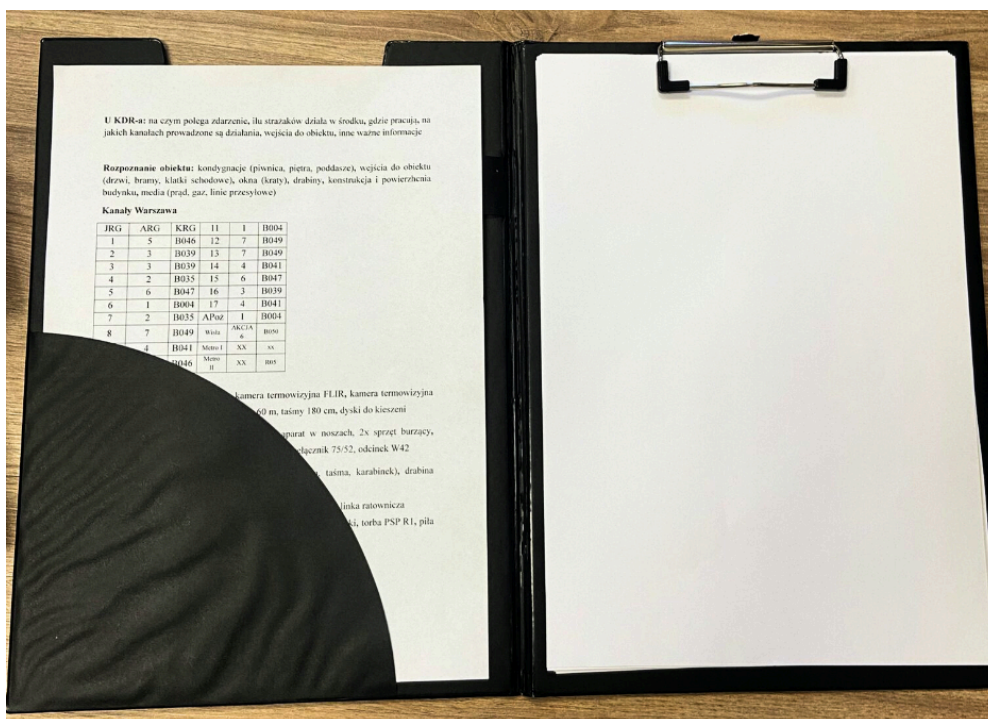
Po rozpoznaniu Dowódca RIT może zarządzić przeniesienie pola sprzętowego w taktycznie lepsze miejsce.

Zastęp pozostaje w ciągłej gotowości do wejścia (założone aparaty) podczas działań. Przy długotrwałych działaniach i występującym zmęczeniu, jeśli okoliczności pozwalają, rotę wymieniają się w utrzymaniu gotowości.

¹⁸ Strażacy RIT przechodzą na dane kanały. Przy uwzględnieniu, że pierwsza rota porusza się z dowódcą RIT, a druga rota + kierowca są razem, jest możliwość nasłuchu na 5 kanałach – jeden potrzebny do kontaktu między dowódcą RIT a drugą rotą.

8.3 Teczka Dowódcy RIT

Dowódca RIT w trakcie działań wspomaga się rozpiską: informacji do uzyskania u KDR-a, rozpoznania obiektu, używanych kanałów oraz sprzętu pogrupowanego na konkretne metody, które mogą być przydatne w danym zdarzeniu. Dodatkowo dysponuje on czystą kartką, do wynotowania sobie ważnych informacji oraz naszkicowania obiektu. W teczce jest zapas kartek i rozpisek. Dowódca RIT może przekazać rocie rozkładającej pole sprzętowe kartkę z zaznaczonym konkretnym sprzętem do ściągnięcia z samochodu.

Zdjęcie: Teczka dowódcy RIT

Treść rozpiski:

U KDR-a: na czym polega zdarzenie, ilu strażaków działa w środku, gdzie pracują (piętro, rozkład), ich kryptonimy, na jakich kanałach prowadzone są działania, wejścia do obiektu, inne ważne informacje.

Rozpoznanie obiektu: kondygnacje (piwnica, piętra, poddasze), wejścia do obiektu (drzwi, bramy, klatki schodowe), okna (kraty), drabiny, konstrukcja i powierzchnia budynku, media (prąd, gaz, linie przesyłowe).

Kanały Warszawa

JRG	ARG	KRG	11	1	B004
1	5	B046	12	7	B049
2	3	B039	13	7	B049
3	3	B039	14	4	B041
4	2	B035	15	6	B047
5	6	B047	16	3	B039
6	1	B004	17	4	B041
7	2	B035	APoż	1	B004
8	7	B049	Wisła	AKCJA 6	B050
9	4	B041	Metro I	XX	xx
10	5	B046	Metro II	XX	R05

Sprzęt na siebie po przyjeździe: kamera termowizyjna duża, kamera termowizyjna mała, pokrowce RIT, 2 × linka Faster 60 m, taśmy 160/180 cm, dyski do kieszeni.

Podstawowy sprzęt: 2 torby RIT, 2 × sprzęt burzący, mata, 2 × linka ratownicza 30 m, 2 × kaseton W42, prądownica, przełącznik 75/52, odcinek W42.

Metoda z drabiną: torba do drabiny (linka 30 m, taśma, karabinek), drabina wysuwana.

Metoda z oknem w piwnicy: deska ortopedyczna, nasadka, linka ratownicza.

Inne: piła do betonu i stali, piła ratownicza, kombi Holmatro ręczne, nożyce do prętów, torba PSP R1, piła szablata, aparaty dwubutlowe.

9. SPRZĘT RIT

Nie wszystko z listy musi znaleźć się na polu sprzętowym. Dowódca RIT decyduje, co może się przydać w danych okolicznościach.

9.1 Pole sprzętowe:

Sprzęt na siebie po przyjeździe: Kamera termowizyjna duża, kamera termowizyjna mała, pokrowce RIT, 2 × linka Faster 60 m, taśmy 160/180 cm, dyski do kieszeni, teczka dowódcy RIT.

Podstawowy sprzęt: 2 torby RIT, 2 × sprzęt burzący, mata, 2 × linka ratownicza 30 m, 2 × kaseton W42, prądownica, przełącznik 75/52, odcinek W42.

Zdjęcie: Podstawowy sprzęt

Metoda z drabiną: torba do drabiny (linka 30 m, taśma, karabinek), drabina wysuwana.

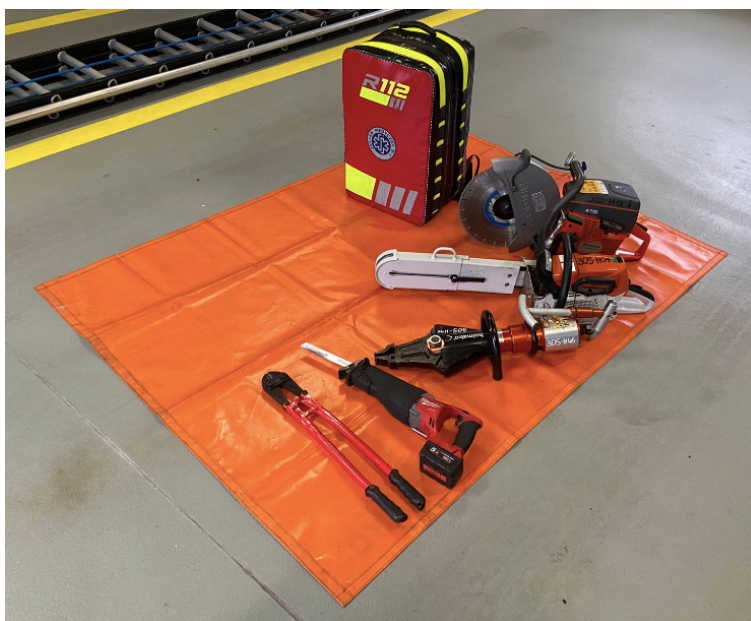
Zdjęcie: Sprzęt do metody z drabiną

Metoda z oknem w piwnicy: deska ortopedyczna, nasadka, linka ratownicza.

Zdjęcie: Sprzęt do metody z oknem z piwnicy

Inne: piła do betonu i stali, piła ratownicza, Holmatro ręczne, nożyce do prętów, torba PSP R1, piła szablasta, aparaty dwubutlowe.

Zdjęcie: Inny przydatny sprzęt

Przykładowe wyposażenie strażaków:

Rota 1:

Dowódca RIT: kamera termowizyjna

Ratownik 1: torba RIT

Ratownik 2: burzący, linka 60 m

Rota 2:

Ratownik 3: torba RIT, mała kamera termowizyjna

Ratownik 4: sprzęt burzący, linka 30 m

Kierowca: tablica czasu pracy

W razie zagrożenia pożarowego ratownik zamiast rozwijania linki rozwija kasetony. Przełącznik 75/52 umożliwia podpięcie się do środkowej nasady rozdzielacza.

9.2 Taśmy

W metodach ewakuacji przydatne są dwa rodzaje taśm. Taśmy warto narzucić na siebie już po przyjeździe na miejsce zdarzenia w sposób załączony na zdjęciach. Dzięki temu nie trzeba przy poszkodowanym narzucać na siebie taśmy, oszczędza się czas i nie ryzykuje zaplątania.

9.2.1 Taśmy 160/180

Taśmy o szerokości 2,5 cm i długości około 180 cm z dodatkowym supłem na 160 cm pozwalają na dobranie długości do swojego wzrostu i roli w rocie ewakuacyjnej. Można też w trakcie ewakuacji zmienić zapięcie w razie niewygody. 160 i 180 cm to długości uśrednione – przy osobistej taśmie należy dostosować ją do własnych preferencji.¹⁹

Zdjęcie: Taśma 2,5 cm z dodatkowym supłem

9.2.2 Taśmy Rhinovac V2

Główną zaletą taśmy jest możliwość regulacji długości przez ściągacz. Należy jednak pamiętać, by taśma była wcześniej dobrze sklarowana, by przy złej konfiguracji, nie wydłużała się pod naporem poszkodowanego. Przy dwóch karabinkach w taśmie można zaczepić je o otwory w noszaku poszkodowanego, co pozwala podnieść go wyżej. Trudność może sprawić zapięcie karabinków przy małej widoczności

¹⁹ Prowizorycznie można użyć standardowych taśm 160 cm, jednak więksi strażacy nie dadzą rady objąć poszkodowanego.

i napieraniu poszkodowanego na noszak, więc można również przepinać tę taśmę pod szelkami, jak 160/180.

Zdjęcie: Taśma Rhinovac V2

Zdjęcie: Zapięcie karabinka o otwór w noszaku

9. 3 Dyski sygnalizacyjne

Do użytku są dwa rodzaje dysków sygnalizacyjnych: niebieskie i pomarańczowe. Niebieskie dyski sygnalizacyjne służą do oznakowania poszkodowanych oraz torby RIT. Poszkodowani sprawni mogą być zdezorientowani – dysk pozwala łatwiej kontrolować ich położenie.

Zdjęcie: Niebieski dysk na torbie RIT

Zdjęcie: Niebieski dysk na poszkodowanym

Pomarańczowe dyski sygnalizacyjne służą do oznakowania charakterystycznych punktów przy dotarciu do uszkodzonego np. piętro, wejście na klatkę schodową, zakręt.

Zdjęcie: Pomarańczowy dysk do sygnalizowania drogi

9.4 Pokrowce RIT

Pokrowce zakłada się na aparaty po przyjeździe na miejsce, aby KDR miał rozeznanie w siłach i środkach do zaangażowania.

Zdjęcie: Pokrowce RIT

9.5 Aparaty dwubutlowe

W przypadku zdarzeń, gdzie dotarcie do poszkodowanego wymaga dużego zapasu powietrza można skorzystać z aparatów dwubutlowych, które znajdują się na samochodzie SPgaz z JRG-9 dysponowanym do dużych zdarzeń.

Takie sytuacje to:

- duże przestrzenie (hale, parkingi)
- wysokie budynki
- każda inna sytuacja, gdy jest długie dojsie do poszkodowanego.

9.6 Linka Polaris 60 m

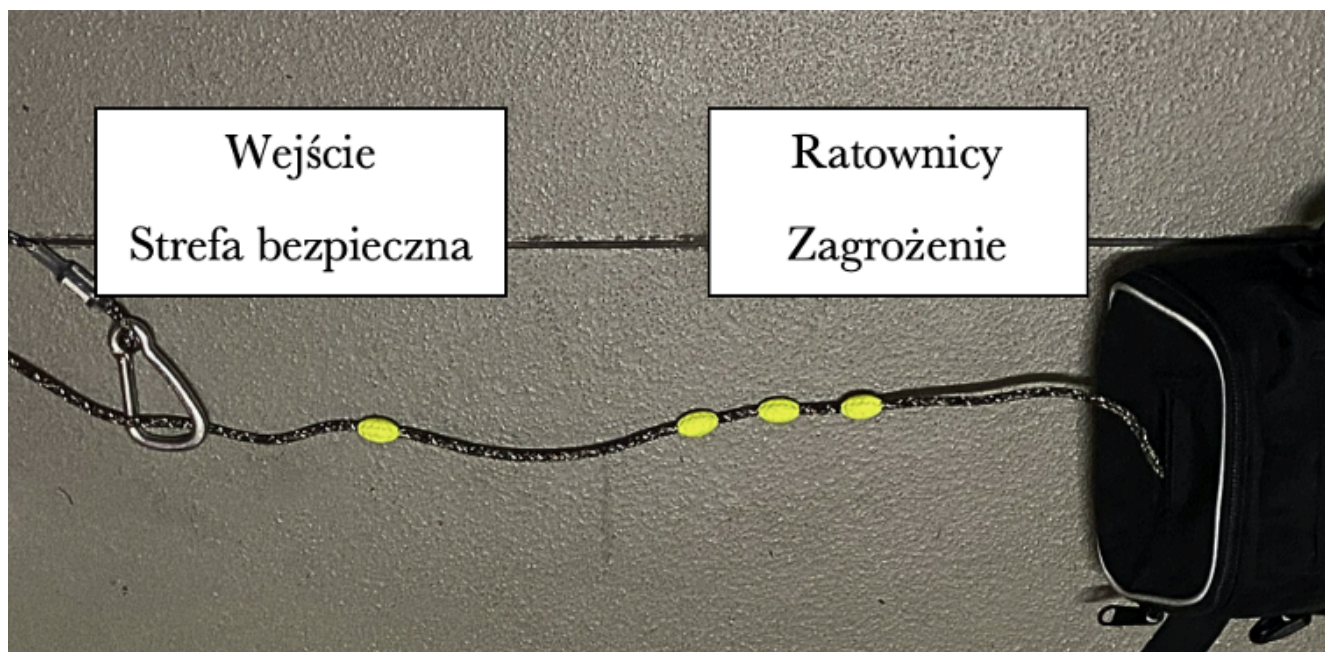
Przy linie należy pamiętać, by miała ją przymocowaną ostatnia osoba w rocie. Unika się wtedy plątania. Linka domyślnie służy do jednokierunkowego rozwinięcia. Po dotarciu do poszkodowanego warto ją przymocować, co ułatwi powrót, lecz nie jest to konieczne. Używa się jej w układzie trzy koraliki do zagrożenia/poszkodowanego, jeden do wyjścia. Dowódca RIT wychodząc decyduje, czy łatwiej mu trzymać się linki wyprowadzając rotę, czy wystarczy mu śledzić ją wzrokowo, zmniejszając ryzyko zaplątania.

Zdjęcie: Ostatni ratownik ma przypiętą linkę, reszta połączona autorolkami

Zdjęcie: Przykładowe mocowanie linki do uda strażaka. Jeden pasek przymocowany do pasa biodrowego, dodatkowo spięta dwoma paskami dookoła uda.

Zdjęcie: Trzy koraliki do poszkodowanego/zagrożenia, jeden koralik od wejścia do strefy zagrożonej

9.7 Rękawice

Jeśli warunki pozwalają na wykonanie czynności przy uszkodzonym bez rękawic, warto je ściągnąć, ponieważ znacznie ułatwia to zadanie. Żeby mieć rękawice pod ręką należy wcześniej zaczepić je o ściągacze na rękawach.

Zdjęcie: Rękawice zaczepione o ściągacze w rękawach

10. TORBA RIT

Zdjęcie: Torba RIT z wyposażeniem

Sprzęt w torbie RIT: Maska z reduktorem, trójnik, długi przewód z butlą, taśmy 160 i 160/180, karabinki, dyski sygnalizacyjne, klucze do czujników bezruchu, opaski uciskowe – stazy, opatrunek indywidualny, nożyczki, kaptur ratunkowy.

11. CZYNNOŚCI PO DOTARCIU DO POSZKODOWANEGO

1. Szybki meldunek – „Tu Rota 1 RIT, dotarłem do poszkodowanego, zaraz informacje”. Jeśli radio sprzęga hasło „WYCISZ STACJE”.²⁰
2. Wyłączenie sygnalizatora bezruchu.
3. Sprawdzenie stanu poszkodowanego (1. Czy oddycha – hasło „CISZA”.
2. Czy przytomny ew. co się stało, czy duże/widoczne obrażenia.).
4. Sprawdzenie aparatu (1. Manometr – ile powietrza 2. Reduktor – czy dopuszczane jest powietrze przy naciśnięciu 3. Jeśli brak powietrza, to sprawdzenie, czy zakręcony zawór).
5. Decyzja, czy wymiana źródła powietrza – jaki sposób ewakuacji.
6. Przekazanie informacji KDR-owi. Też o potrzebnym wsparciu, podmianie, powietrzu etc.
7. Przygotowanie do ewakuacji.
8. Informacja do KDR-a o ewakuacji.
9. Ewakuacja.

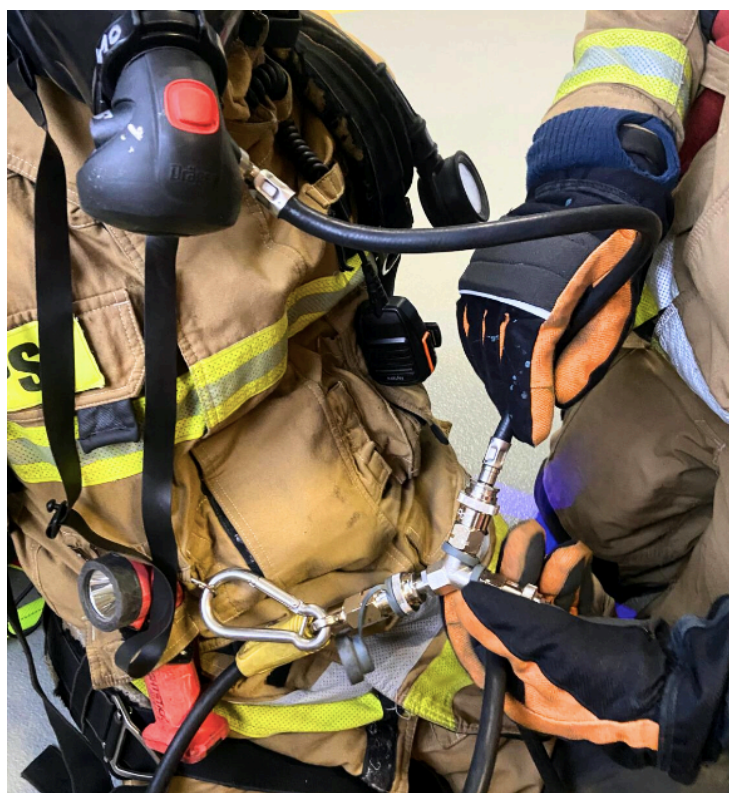
²⁰ Poszkodowanemu można wyciszyć stację lub przeciąć przewód od mikrofonogłośnika.

12. WYMIANA ŹRÓDŁA POWIETRZA

Wymianę powietrza można przeprowadzić na trzy sposoby. W pierwszej kolejności wybieramy szybkozłączkę lub wymianę maski w zależności od okoliczności.

12.1 Szybkozłączka

Wpięcie maski z reduktorem uszkodowanego w trójnik za pomocą szybkozłączki. To preferowany sposób, gdy rozpoznanie wykaże, że uszkodzony ma na sobie sprawny aparat.

Zdjęcie: Podpięcie maski uszkodowanego za pomocą szybkozłączki

12.2 Maska

Materiałowa siatka pozwala sprawniej założyć maskę uszkodowanemu. W razie zagrożenia pożarowego należy zaciągnąć na maskę kominiarkę, wcześniej ściągniętą na szyję. Przy ewakuacji, po ocenie drogi powrotnej, można zrezygnować z zakładania z powrotem hełmu na uszkodzanego, by oszczędzić czas. Należy mocno ściągnąć paski maski, by szczelnie ją przycisnąć. To trudny element i wymaga dużo ćwiczeń.

Zdjęcie: Maska z materiałową siatką na poszkodowanym

12.3 Kaptur ratunkowy

Zaletą jest łatwe założenie go na poszkodowanego. Minusem jest stały przepływ, co gwarantuje wyczerpanie powietrza po pewnym czasie (około 35 minut) oraz wielkość przepływu 50 l/min, przy czym strażacy potrafią zużywać go znacznie więcej.

Zdjęcie: Kaptur ratunkowy na poszkodowanym

Do przewodu przy butli dołączony jest trójnik. Pozwala on w sytuacjach awaryjnych podpiąć dwóch strażaków do źródła powietrza.

Zdjęcie: Trójnik

